Dimecres 9 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 12,18-27): En aquell temps, van a ell els saduceus, que diuen que no hi ha resurrecció, i l'interrogaven, dient: «Mestre, Moisès ens escriví que, si el germà d'algú moria, i deixava muller, però no fill, que el seu germà prengui la muller i susciti descendència al seu germà. Eren set germans; i el primer prengué muller, i va morir sense deixar descendència; i el segon la prengué, i morí sense deixar descendència; i el tercer igualment. I els set no deixaren descendència. I l'última de tots, morí també la dona. En la resurrecció, quan ressuscitin, de quin d'ells serà muller, ja que els set la tingueren com a muller?». Els digué Jesús: «¿No aireu errats perquè no coneixeu les Escriptures, ni el poder de Déu? Quan, doncs, hagin ressuscitat d'entre els morts, ni prenen muller ni es mariden, sinó que són com àngels en el cels. I sobre que els morts ressusciten, ¿no heu llegit en el llibre de Moisès sobre l'esbarzer, com Déu va parlar-li, dient: Jo soc el Déu d'Abraham i el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob? No és Déu de morts, sinó de vius. Molt errats aneu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No és Déu de morts, sinó de vius»

Pbro. D. Federico Elías ALCAMÁN Riffo
(Puchuncaví - Valparaíso, Xile)

Avui, la Santa Església brinda a la nostra consideració —per la paraula de Crist— la realitat de la resurrecció i les propietats dels cossos ressuscitats. En efecte, l'Evangeli ens narra l'encontre de Jesús amb els saduceus, els quals —mitjançant un cas hipotètic rebuscat— li presenten una dificultat en relació a la resurrecció dels morts, veritat en la que ells no hi creien.

Li diuen que, si una dona envidua set vegades, «de quin d'ells serà muller» (Mc 12,23). Cerquen, així, posar en ridícul la doctrina de Jesús. El Senyor, però, desfà aquesta dificultat en exposar que, «quan, doncs, hagin ressuscitat d'entre els morts, ni prenen muller ni es mariden, sinó que són com àngels en el cels» (Mc 12,25).

I, donada l'ocasió, Nostre Senyor aprofita la circumstància per tal d'afirmar l'existència de la resurrecció, tot citant allò que Déu digué a Moisès en l'episodi de la bardissa: «Jo soc el Déu d'Abraham i el Déu

d’Isaac i el Déu de Jacob», i afegeix: «No és Déu de morts, sinó de vius» (Mc 12,26-27). Aquí Jesús els reprotxa com n'estan d'errats, perquè no entenen ni l'Escriptura ni el poder de Déu; és més, aquesta veritat ja estava revelada en l'Antic Testament: així ho ensenyaren Isaïes, la mare dels Macabeus, Job i d'altres.

Sant Agustí descrivia així la vida d'eterna i amorosa comunió: «No patiràs allí límits ni estretors en posseir-ho tot; ho tindràs tot, i el teu germà també ho tindrà tot; perquè vosaltres dos, tu i ell, esdevindreu un, i aquest únic tot també tindrà Aquell que us posseeixi a ambdós».

Nosaltres, lluny de dubtar de les Escriptures i del poder misericordiós de Déu, adherits amb tot l'enteniment i el cor a aquesta veritat esperonadora, ens gaudim de no restar frustrats en la nostra set de vida, plena i eterna, la qual cosa ens és garantida en el mateix Déu, en la seva glòria i felicitat. Davant d'aquesta invitació divina, no ens queda sinó fomentar les nostres ànsies de veure Déu, el desig de romandre per sempre regnant juntament amb Ell.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si en aquesta terra Ell va guarir les malalties de la carn i va retornar al cos la seva integritat, quant més ho farà en el moment de la resurrecció a fi que la carn ressusciti sense defecte, íntegrament...» (Sant Justí, màrtir)

- «És l’home total tal com està situat en aquest món, el que ha viscut i sofert, el qui un dia serà portat a l’eternitat de Déu i tindrà part en Déu mateix, per l’eternitat. És això el que ha d’omplir-nos d’un goig profund» (Benet XVI)

- «Els fariseus i molts contemporanis del Senyor esperaven la resurrecció. Jesús l’ensenya amb fermesa. Als saduceus, que la negaven, els respon: ‘¿No és perquè desconeixeu les Escriptures i el poder de Déu que aneu equivocats?’ (Mc 12,24). La fe en la resurrecció reposa sobre la fe en Déu, que ‘no és pas Déu de morts, sinó Déu de vius’ (Mc 12,27)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 993)